Sprawozdanie z laboratorium Sieć Kohonena (KOH)

Bogumiła Okrojek Numer indeksu: 327299

12 maja 2025

1. Krótki opis tematu laboratoriów

Celem laboratoriów było zapoznanie się z zasadą działania oraz implementacją sieci Kohonena, a także jej zastosowanie do analizy danych. W ramach zajęć zaimplementowano sieć Kohonena działającą na prostokątnej siatce neuronów, której celem było grupowanie danych zgodnie z naturalnymi strukturami klas. Zastosowano funkcje sąsiedztwa: gaussowską oraz minus drugą pochodną gaussowską, z możliwością zmiany szerokości sąsiedztwa. W drugiej części zajęć sieć została rozszerzona o topologię sześciokątną.

2. Opis wykonanej pracy i wyniki eksperymentów

KOH1: Podstawowa sieć Kohonena

Zaimplementowano dwuwymiarową sieć Kohonena (SOM – Self-Organizing Map) z możliwością dowolnego ustawienia wymiarów siatki neuronów $M \times N$, funkcji sąsiedztwa oraz parametrów uczenia. Sieć przyjmuje dane wejściowe o ustalonej długości i działa w oparciu o nienadzorowane uczenie maszynowe.

Zaimplementowano dwie funkcje sąsiedztwa:

- Gaussowską klasyczną funkcję rozkładu normalnego,
- Minus drugą pochodną Gaussa funkcję o bardziej lokalnym wpływie, przypominającą profil gaussowski z szybszym spadkiem.

Szerokość sąsiedztwa kontrolowano przez skalowanie argumentu funkcji sąsiedztwa w zakresie [0.1, 10]. Współczynnik uczenia $\alpha(t)$ był stopniowo wygaszany zgodnie z funkcją $e^{-t/\lambda}$.

Eksperymenty przeprowadzono na dwóch zestawach danych:

- hexagon dane 2D z sześcioma skupieniami,
- cube dane 3D z ośmioma skupieniami.

Eksperyment: Zbiór hexagon

Konfiguracja 1

• **Siatka:** 10 × 5

• Funkcja sąsiedztwa: Gaussowska

• Szerokość sąsiedztwa: 1

• Dokładność: 0.9817

• Liczba klastrów: 17

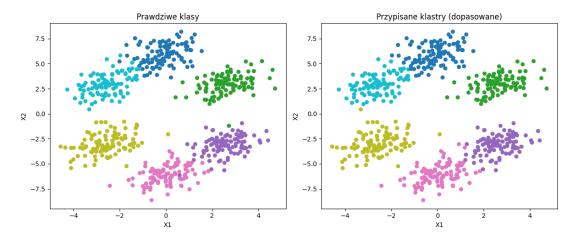
Większość neuronów reprezentuje tylko jedną klasę. Przykłady:

• Klaster 19 (klasa 0): 53 wystąpienia

• Klaster 46 (klasa 5): 43 wystąpienia

• Klaster 40 (klasa 2): 48 wystąpień

Niektóre klastry zawierają dane z wielu klas, np. klaster 11: {0: 47, 5: 5}.



Rysunek 1: Porównanie prawdziwych klas i przypisanych klastrów przez sieć Kohonena (Konfiguracja 1, zbiór *hexagon*)

Konfiguracja 2

• **Siatka:** 20 × 20

• Funkcja sąsiedztwa: minus 2-gauss

• Szerokość sąsiedztwa: 10

• Dokładność: 0.9883

• Liczba klastrów: 108

Wyższa dokładność, ale liczba klastrów znacznie przekracza liczbę klas – świadczy to o dużej szczegółowości klasyfikacji.

Eksperyment: Zbiór cube

Konfiguracja 1

• Siatka: 10×10

• Funkcja sąsiedztwa: Gaussowska

• Szerokość sąsiedztwa: 1

• Dokładność: 0.9567

• Liczba klastrów: 91

Przykładowe klastry jednoznacznie przypisane do klas:

• Klaster 99 (klasa 0): 43 wystąpienia

• Klaster 9 (klasa 1): 28 wystąpień

• Klaster 93 (klasa 6): 26 wystąpień

Konfiguracja 2

• **Siatka:** 10 × 10

• Funkcja sąsiedztwa: minus 2-gauss

• Szerokość sąsiedztwa: 1

• Dokładność: 0.9600

• Liczba klastrów: 9

Mimo mniejszej liczby klastrów, model zachowuje wysoką dokładność – sugeruje to większą zdolność do uogólniania.

Tabela 1: Podsumowanie wyników eksperymentów dla zbiorów hexagon i cube

Zbiór	Funkcja	Siatka	Szerokość	Klastry	Dokładność
Heksagon	Gauss	10×10	1	92	0.9783
Heksagon	Gauss	10×5	5	24	0.77
Heksagon	Gauss	10×5	1	49	0.9833
Heksagon	Gauss	10×5	0.1	5	0.9817
Heksagon	Gauss	5×5	1	23	0.9717
Heksagon	Gauss	2×3	1	6	0.695
Heksagon	Minus 2-gauss	20×20	10	108	0.9883
Heksagon	Minus 2-gauss	20×20	1	22	0.96
Heksagon	Minus 2-gauss	20×20	0.5	15	0.965
Heksagon	Minus 2-gauss	10×10	1	8	0.9267
Heksagon	Minus 2-gauss	10×5	1	5	0.8117
Cube	Gauss	10×10	5	54	0.5442
Cube	Gauss	10×10	1	91	0.9567
Cube	Gauss	10×10	0.1	68	0.9433
Cube	Gauss	5×10	1	48	0.9517
Cube	Gauss	5×5	1	25	0.9075
Cube	Gauss	2×4	1	8	0.5425
Cube	Minus 2-gauss	20×20	1	32	0.9375
Cube	Minus 2-gauss	10×10	10	63	0.5883
Cube	Minus 2-gauss	10×10	1	9	0.96
Cube	Minus 2-gauss	10×10	0.3	1	0.125
Cube	Minus 2-gauss	5×10	1	5	0.6167

Wnioski:

- Liczba klastrów wykrywanych przez sieć nie odpowiada bezpośrednio liczbie klas w danych. Zależy ona głównie od rozmiaru siatki neuronów, typu funkcji sąsiedztwa oraz szerokości tej funkcji. Większe siatki i szersze funkcje sąsiedztwa skutkują zazwyczaj większą liczbą klastrów (np. 20 × 20, szerokość 10 108 klastrów), co świadczy o większej zdolności rozróżniania subtelnych różnic w danych.
- Funkcja sąsiedztwa ma kluczowy wpływ na liczbę i jakość wykrytych klastrów. Przykładowo, zmniejszenie szerokości funkcji Gaussowskiej z 1 do 0.1 (przy siatce 10 × 5) może zmniejszyć liczbę klastrów z 49 do 5, przy zachowaniu wysokiej dokładności.
- Zawartość neuronów wskazuje, że większość neuronów reprezentuje jedną klasę. Zdarzają się jednak przypadki niejednoznaczne, gdzie klastry zawierają elementy z różnych klas. Takie sytuacje mogą wynikać z podobieństwa między klasami lub rozmytych granic między grupami danych.
- ullet Rozmieszczenie aktywnych neuronów w siatce zależy od liczby tworzonych klastrów. W konfiguracjach o dużej liczbie klastrów (np. zbiór hex, siatka 10×10) aktywne neurony są równomiernie rozłożone w przestrzeni siatki. Natomiast w przypadkach z mniejszą liczbą klastrów (np. tylko 9 klastrów przy tej samej siatce), aktywacja ogranicza się do wybranych fragmentów mapy.

- Dokładność klasyfikacji nie jest ściśle zależna od liczby klastrów wysoki wynik (np. 0.96) może zostać osiągnięty zarówno przy dużej (91), jak i małej (9) liczbie klastrów. Oznacza to, że przy odpowiednich parametrach sieć potrafi dobrze uogólniać.
- Modele wykorzystujące funkcję minus 2-gauss przy większych szerokościach sąsiedztwa często osiągają wysoką dokładność i rozdzielczość mapy, ale skutkuje to większą liczbą aktywnych neuronów i klastrów.

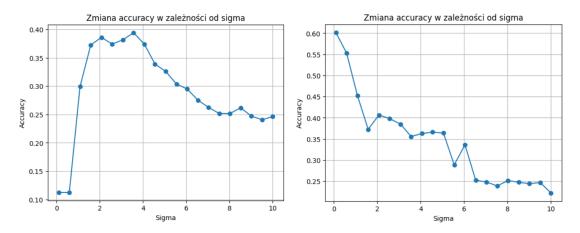
KOH2: Sieć Kohonena na siatce sześciokatnej

W ramach rozwoju sieci Kohonena (SOM) zaimplementowano topologię siatki sześciokątnej, umożliwiającą bardziej naturalne odwzorowanie danych w przestrzeni 2D. Sieć została uruchomiona na dwóch zestawach danych:

- MNIST zbiór obrazów odręcznych cyfr,
- Human Activity Recognition (HAR) dane z czujników przyspieszenia i żyroskopu zebrane podczas codziennych aktywności.

Eksperymenty do ustalenia optymalnego parametru sigma na zbiorze MNIST

W ramach eksperymentów przeprowadzono testy sieci Kohonena w różnych konfiguracjach parametrów dla zbioru MNIST, obejmujących rozmiar siatki (2x5 oraz 5x5), funkcję sąsiedztwa (gaussian oraz Minus 2-gauss) oraz typ topologii (hex lub matrix). Analizowano wpływ parametru σ na dokładność modelu (accuracy), wykonując serię testów w zakresie $\sigma \in [0.1, 10]$.



Rysunek 2: Zależność dokładności modelu od wartości σ . Lewy wykres przedstawia wynik dla modelu z funkcją sąsiedztwa gaussian, zaś prawy z funkcją $Minus\ 2$ -gauss.

Na podstawie analizy zależności dokładności od parametru σ (Rys. 2), wybrano dwie optymalne wartości dla dalszych eksperymentów:

- $\sigma = 0.1$ dla funkcji sąsiedztwa gaussian,
- $\sigma = 3$ dla funkcji sąsiedztwa *Minus 2-gauss*.

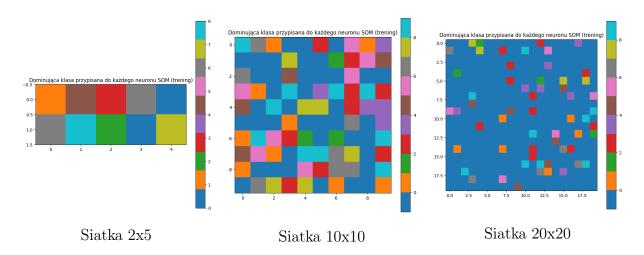
Eksperymenty porównujące działanie różnych topologii na zbiorze MNIST

Przy powyższych ustawieniach parametru sigma przeprowadzono serię testów na zbiorze MNIST, weryfikując wpływ różnych topologii (matrix oraz hex) oraz rozmiarów siatki (2x5, 10x10, 20x20) na skuteczność klasyfikacji.

Tabela 2: Dokładność trenowania i testowania dla różnych konfiguracji sieci Kohonena na zbiorze MNIST

Funkcja	Topologia	Sigma	Siatka	Train Acc	Test Acc	Klastry
gaussian	matrix	0.1	2x5	0.5914	0.5909	10
gaussian	matrix	0.1	10x10	0.7947	0.7957	60
gaussian	matrix	0.1	20x20	0.8001	0.8109	58
gaussian	hex	0.1	2x5	0.6212	0.6264	10
gaussian	hex	0.1	10x10	0.7807	0.7916	58
gaussian	hex	0.1	20x20	0.7672	0.7772	60
Minus 2-gauss	matrix	3	2x5	0.4091	0.4144	10
Minus 2-gauss	matrix	3	10x10	0.4670	0.4698	21
Minus 2-gauss	matrix	3	20x20	0.5435	0.5487	42
Minus 2-gauss	hex	3	2x5	0.3973	0.4035	10
Minus 2-gauss	hex	3	10x10	0.4550	0.4641	18
Minus 2-gauss	hex	3	20x20	0.5216	0.5327	35

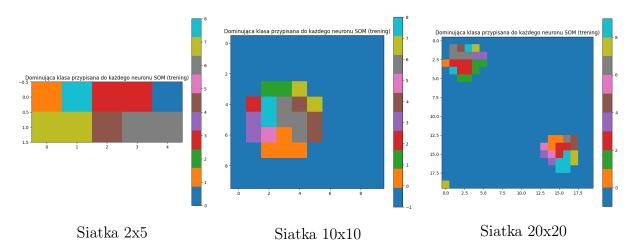
Wizualna analiza map dominujących klas



Rysunek 3: Mapa dominujących klas dla różnych rozmiarów siatki (funkcja gaussian, topologia matrix)

Na rysunkach 3 i 4 przedstawiono przypisania dominujących klas w różnych konfiguracjach siatki.

Dla funkcji gaussian i topologii matrix neurony aktywne są rozmieszczone przypadkowo, co jest widoczne w braku uporządkowania przestrzennego. Z kolei dla funkcji Minus 2-gauss i topologii matrix w przypadku siatki 10×10 aktywne neurony tworzą jedną zwartą strukturę, a przy siatce 20×20 widoczne są dwie wyraźne "kule", co wskazuje na bardziej zorganizowane przypisanie klas.



Rysunek 4: Mapa dominujących klas dla różnych rozmiarów siatki (funkcja *Minus 2-gauss*, topologia *matrix*)

Analiza wyników

Z danych przedstawionych w tabeli 2 wynika, że:

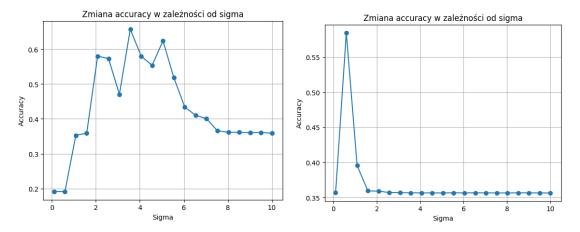
- Funkcja sąsiedztwa gaussian wykazuje znacząco wyższą dokładność niż Minus 2-gauss, niezależnie od topologii i rozmiaru siatki.
- Najlepszy rezultat testowy (**0.8109**) osiągnięto dla konfiguracji: *gaussian*, topologia *matrix*, siatka 20x20.
- Topologia sześciokątna (hex) prowadzi do podobnych wyników co matrix, szczególnie dla większych siatek, co potwierdza jej użyteczność jako alternatywy w kontekście organizacji przestrzennej.
- Wzrost rozmiaru siatki generalnie poprawia dokładność, ale może też prowadzić do powstawania większej liczby klastrów, co nie zawsze jest pożądane (np. nadklasteryzacja).
- Funkcja *Minus 2-gauss* w badanych warunkach osiągała znacznie niższą skuteczność, co może wskazywać na jej ograniczoną użyteczność w zadaniu klasyfikacji cyfr ze zbioru MNIST.

Uzyskane wyniki wskazują na wyraźną przewagę klasycznej funkcji sąsiedztwa gaussian i stanowią podstawę do dalszych eksperymentów z jej wykorzystaniem w połączeniu z topologią sześciokątną oraz jeszcze większymi siatkami neuronów.

Eksperymenty do ustalenia optymalnego parametru sigma na zbiorze HAR

W ramach eksperymentów na zbiorze danych **Human Activity Recognition** (HAR), przeprowadzono testy sieci Kohonena w różnych konfiguracjach parametrów, obejmujących rozmiar siatki (2x3, 5x5 oraz 10x10), funkcję sąsiedztwa (*Minus 2-gauss* oraz *gaussian*) oraz typ topologii (*matrix* lub *hex*). Analizowano wpływ parametru σ na dokładność modelu (*accuracy*), wykonując serię testów w zakresie $\sigma \in [0.1, 10]$.

Na podstawie analizy zależności dokładności od parametru σ (Rys. 5) dla funkcji *Minus 2-gauss* wybrano następujące optymalne wartości dla różnych rozmiarów siatki:



Rysunek 5: Zależność dokładności modelu od wartości σ dla zbioru HAR. Lewy wykres przedstawia wynik dla modelu z funkcją sąsiedztwa *Minus 2-gauss*, zaś prawy z funkcją qaussian.

- Dla siatki 2x3 najlepsze wyniki uzyskano przy $\sigma=2$ lub $\sigma=2.5$.
- Dla siatki 5x5 najlepsze wyniki uzyskano przy $\sigma = 3$ lub $\sigma = 3.5$.
- Dla siatki 10x10 najlepsze wyniki uzyskano dla wartości $\sigma > 3$.

Na podstawie tych wyników przyjęto, że w dalszych eksperymentach będziemy używać wartości parametru σ :

• $\sigma = 3$ dla funkcji sąsiedztwa Minus 2-gauss.

W przypadku funkcji sąsiedztwa gaussian testowano topologie i siatki 2x3 oraz 5x5, a najlepsze wyniki uzyskano dla $\sigma=0.5$.

• Dla funkcji qaussian oraz siatki 2x3 oraz 5x5 najlepsza wartość $\sigma = 0.5$.

Przy tych ustawieniach przeprowadzono kolejne testy, weryfikując wpływ różnych topologii (matrix oraz hex) na skuteczność klasyfikacji.

Eksperymenty porównujące działanie różnych topologii na zbiorze HAR

Przy powyższych ustawieniach parametru sigma przeprowadzono serię testów na zbiorze HAR, weryfikując wpływ różnych topologii (matrix oraz hex) oraz rozmiarów siatki (2x3, 5x5, 10x10) na skuteczność klasyfikacji. Uwzględniono dwie funkcje sąsiedztwa: gaussian (z parametrem $\sigma = 0.5$) oraz $Minus\ 2$ -gauss (z parametrem $\sigma = 3$).

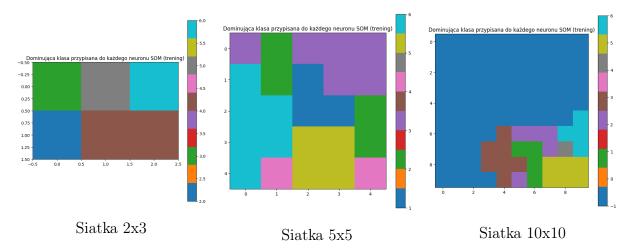
Wizualna analiza map dominujących klas

Na rysunkach 6 i 7 przedstawiono mapy dominujących klas dla różnych rozmiarów siatki na zbiorze HAR.

Dla siatek 2×3 i 5×5 aktywne są wszystkie neurony, co skutkuje pełnym pokryciem siatki i brakiem wyraźnej struktury. W przypadku siatki 10×10 widoczna jest większa specjalizacja – dla topologii matrix aktywnych jest 27 neuronów, natomiast dla hex aż 44. W obu przypadkach aktywne neurony skupiają się w jednym rejonie mapy, tworząc lokalny, spójny obszar reprezentacji klas.

Tabela 3: Dokładność trenowania i testowania dla różnych konfiguracji sieci Kohonena na zbiorze HAR

Funkcja	Topologia	Sigma	Siatka	Train Acc	Test Acc	Klastry
gaussian	matrix	0.5	2x3	0.5792	0.5908	6
gaussian	matrix	0.5	5x5	0.7129	0.7272	25
gaussian	matrix	0.5	10x10	0.7232	0.6932	27
gaussian	hex	0.5	2x3	0.5775	0.5626	6
gaussian	hex	0.5	5x5	0.7557	0.7357	25
gaussian	hex	0.5	10x10	0.7986	0.7879	44
Minus 2-gauss	matrix	3	2x3	0.3735	0.3767	6
Minus 2-gauss	matrix	3	5x5	0.5439	0.5826	17
Minus 2-gauss	matrix	3	10x10	0.5307	0.5480	14
Minus 2-gauss	matrix	3	20x20	0.5749	0.6149	18
Minus 2-gauss	hex	3	2x3	0.3770	0.3862	6
Minus 2-gauss	hex	3	5x5	0.4626	0.4856	13
Minus 2-gauss	hex	3	10x10	0.6669	0.6454	17
Minus 2-gauss	hex	3	20x20	0.5498	0.5494	15

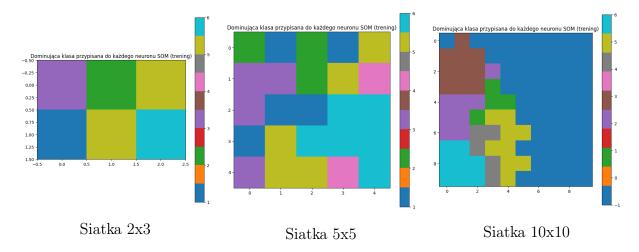


Rysunek 6: Mapa dominujących klas dla różnych rozmiarów siatki (funkcja gaussian, topologia matrix)

Analiza wyników

Z tabeli 3 można wyciągnąć następujące wnioski:

- Funkcja sąsiedztwa gaussian z parametrem $\sigma = 0.5$ osiągnęła wyższe wyniki dokładności niż Minus 2-gauss dla wszystkich topologii i rozmiarów siatki.
- Najwyższą dokładność testową (0.7879) osiągnięto dla konfiguracji: gaussian, topologia hex, siatka 10x10, co wskazuje na korzystny wpływ topologii sześciokątnej przy większej liczbie neuronów.
- Topologia sześciokątna daje lepsze wyniki niż *matrix* szczególnie w przypadku większych siatek, co potwierdza obserwacje ze zbioru MNIST.
- W przypadku funkcji Minus 2-gauss, dokładności były znacząco niższe, zwłaszcza



Rysunek 7: Mapa dominujących klas dla różnych rozmiarów siatki (funkcja gaussians, topologia hex)

dla mniejszych siatek, co sugeruje jej ograniczoną przydatność w zadaniach klasyfikacji aktywności.

• Wzrost rozmiaru siatki wpływa pozytywnie na dokładność modelu, jednak może prowadzić do wzrostu liczby klastrów, jak pokazuje konfiguracja gaussian + hex + 10x10, która wygenerowała aż 44 klastry.

Podsumowując, sieć Kohonena najlepiej sprawdza się w klasyfikacji danych HAR przy zastosowaniu funkcji sąsiedztwa gaussian z $\sigma=0.5$ oraz topologii sześciokątnej. Konfiguracje z funkcją Minus~2-gauss cechują się niższą dokładnością i mniejszą zdolnością do reprezentacji złożonych wzorców w danych.

3. Wnioski

W trakcie realizacji laboratorium uzyskano kilka istotnych wniosków dotyczących działania sieci Kohonena:

- Dobór parametrów sieci (rozmiar siatki, funkcja sąsiedztwa, szerokość sąsiedztwa
 σ) ma kluczowe znaczenie dla jakości klasyfikacji i liczby utworzonych klastrów.
 Właściwa konfiguracja umożliwia sieci skuteczne grupowanie danych nawet w bardzo
 złożonych przestrzeniach.
- Funkcja sąsiedztwa typu Gaussowskiego okazała się najbardziej uniwersalna i skuteczna w większości testowanych przypadków zarówno na sztucznych zbiorach (hexagon, cube), jak i rzeczywistych (MNIST, HAR). Funkcja minus 2-gauss dawała gorsze wyniki w zadaniach klasyfikacyjnych, mimo swojej zdolności do tworzenia bardziej lokalnych klastrów.
- Topologia siatki sześciokątnej (hex) zapewniała porównywalne lub lepsze wyniki niż klasyczna siatka prostokątna (matrix), szczególnie w przypadku większych siatek. Jest to zasługa bardziej naturalnego rozkładu sąsiedztwa, co może poprawiać zdolność odwzorowywania struktury danych.

- Większe siatki neuronów (np. 20x20) zwykle prowadzą do lepszej dokładności klasyfikacji, ale mogą też powodować nadklasteryzację tj. tworzenie większej liczby klastrów niż wynika z liczby klas w danych. W takich przypadkach potrzebna jest dodatkowa analiza, by ocenić, czy wzrost dokładności nie odbywa się kosztem interpretowalności wyników.
- Sieci Kohonena dobrze radzą sobie z różnymi typami danych, zarówno niskowymiarowymi (hexagon, cube), jak i wysokowymiarowymi (obrazy cyfr, dane sensoryczne). Warunkiem skuteczności jest jednak dostosowanie parametrów modelu do specyfiki zbioru danych.
- Optymalizacja parametru σ jest niezbędna dla uzyskania najlepszych wyników
 zarówno zbyt niska, jak i zbyt wysoka jego wartość mogą prowadzić do degradacji jakości klasyfikacji.
- Dokładność klasyfikacji nie jest jednoznacznie związana z liczbą klastrów

 możliwe jest osiągnięcie wysokiej skuteczności przy małej liczbie klastrów (np. 9) lub dużej (np. 108), co świadczy o zdolności sieci Kohonena do uogólniania lub precyzyjnego rozróżniania wzorców zależnie od konfiguracji.

Podsumowując, sieci Kohonena stanowią potężne narzędzie do analizy nienadzorowanej, które – przy odpowiednio dobranych parametrach – może być skutecznie stosowane w zadaniach klasyfikacji, wizualizacji i eksploracji danych. Eksperymenty wykazały także użyteczność topologii sześciokątnej oraz znaczenie wyboru funkcji sąsiedztwa, co może być punktem wyjścia do dalszych badań nad adaptacją SOM do konkretnych typów danych.